

Dit is het verhaal:

Het verhaal uit de Bijbel gaat over liefde, zorgen voor. Jezus en zijn leerlingen zitten aan tafel. Ze zijn er allemaal: Petrus, Andreas, Johannes, Judas... Ze praten, ze eten en drinken. Ze geven elkaar het brood door en de beker wijn. En dan gebeurt er iets. Jezus houdt Judas een stuk brood voor. Hij kijkt hem aan.

'Doe maar meteen wat je van plan bent', zegt hij. Judas zegt niets terug. Hij pakt zijn mantel en sandalen en gaat weg. Hij moet zeker nog iets kopen, denken de andere leerlingen. Of misschien brengt hij wat geld naar de armen, dat kan ook. Maar Jezus weet wat Judas gaat doen. Hij zegt: 'Lieve vrienden, ik ben niet lang meer bij jullie. Ik heb voor jullie gezorgd, zo goed als ik kon. Voor jullie en voor alle andere mensen. Ik heb verdrietige mensen getroost en zieke mensen beter gemaakt. Ik houd van jullie, zoals de Vader van mij houdt. En ik vraag jullie om hetzelfde te doen. Houd van elkaar, houd van andere mensen. Blijf leven zoals ik het heb voorgedaan. Bewaar alles wat ik je verteld heb. Dan zul je gelukkig zijn.' Even is het stil aan tafel. Dan zegt een van de leerlingen: 'Gelukkig? Hoe kunnen wij nou gelukkig zijn als jij... als jij niet meer bij ons bent!' Jezus legt een hand op zijn schouder. Hij zegt: 'Voor jullie geef ik alles. Zelfs mijn eigen leven. Ik heb jullie uitgekozen om alles te doen wat ik ook gedaan heb. Zorg voor andere mensen, wees een hulp voor mensen die je nodig hebben. Breng liefde in de wereld. Geloof me: Elke keer dat je dat doet, ben ik erbij. En als je het moeilijk vindt, dan vraag je God om hulp. Hij zal je helpen om mijn liefde te laten voortleven.' Zwijgend eten de vrienden verder. Ze denken aan alles wat Jezus gezegd heeft. En een hele tijd later, als Jezus gestorven is en ze het lege graf hebben gezien, denken ze er nog steeds aan. Af en toe gebeurt het, dat Jezus na zijn opstanding weer even bij hen is. Maar ook heel vaak is hij er niet. Dan vertellen de vrienden elkaar over alles wat Jezus gedaan heeft. Over wat hij zei over liefde, zorgen voor elkaar. En heel voorzichtig, stapje voor stapje, proberen ze te doen wat Jezus ook heeft gedaan.

Jezus vraagt ook aan ons om hetzelfde te doen. Hoe dan? Wij hebben Jezus toch niet bij ons? Nee, dat klopt. Maar toch... luister maar hierna:

Elke vrijdag is het een beetje feest in het huis van de familie Boom. Dan dekt mama de tafel met het mooie kleed en dan bakt papa frietjes in de frituurpan. Dan mogen Marijtje en Marietje eten met hun handen, want dat doen papa en mama ook. 'Wat zorg jij toch goed voor mij!' roept papa dan altijd. 'En jij voor mij!' lacht mama. 'En jullie voor ons allebei!' roepen Marijtje en Marietje in koor. Maar deze vrijdag loopt het even anders. Eerst heeft mama opgebeld, dat de auto een lekke band heeft. En daarna belde papa, dat hij wat later kwam omdat het zo waaide en regende 'En nu?' zegt Marietje. 'Ik weet 't niet', zegt Marijtje. 'Straks komt papa thuis en dan is de tafel nog niet gedekt', zegt Marietje met bezorgde stem. 'Straks komt mama thuis en dan zijn de frietjes nog niet gebakken', zegt Marijtje benauwd. En dan bedenken ze iets. Wat papa en mama kunnen, dat kunnen zij ook! Marietje gaat aan de slag met de tafel. Ze kan alleen het mooie kleed niet vinden, maar met een dekbed met de bloemetjes gaat het ook. En Marijtje gaat aan de slag met het eten. Ze weet alleen niet hoe de frituurpan werkt, maar appelmoes met ketchup en chipjes zijn ook best lekker. Ze werken heel hard door. En even later, precies als papa en mama binnenkomen,

is alles klaar. Op de tafel ligt een dekbed en daarop staan borden, lepels, vorken, bekers en zelfs een zaklantaarn voor de gezelligheid (want de kaarsen waren een beetje eng). Er staat een schaal met appelmoes, een schaal met chips en een fles ketchup. Heel even zeggen papa en mama niks. Maar dan roepen ze tegelijk: 'Wat zorg jij toch goed voor mij!' En Marietje en Marijtje roepen in koor: 'En wij voor jullie allebei!'